

til Døkket skal kunne tildeles en Mand i 10 Dage, i den Grad, at jeg vil gjøre, hvad jeg kan, for ogsaa at faae denne Bestemmelse ud af Loven, og det saa meget mere, som det i § 202 er sagt, at en saadan Straf kan tildeles Bedkommende uden Dom, og uden at Bedkommende kan faae Sagen henvist til Retten. Det er disse to Slags Straffe, paa hvilke jeg især har henvendt min Opmærksomhed, og som jeg vil gjøre Alt, hvad jeg kan, for at faae ærede Medlemmer til at stemme ud af Loven. — Der kunde være en hel Del andre mindre Bestemmelser, imod hvilke jeg ogsaa kunde have Lyft til at gjøre nogle Indvendinger; men jeg skal ikke gaa altfor meget i det Enkelte, og jeg vil derfor standse ved mine Udtalelser om disse to særlige Straffe, som have stødt min Følelse i en betydelig Grad.

Schønheyder: Man kan vistnok ikke Andet end glæde sig over, at der ved det foreliggende Lovforslag i det Mindste er gjort et Forsøg paa at tilvejebringe en mere tidsvarende Straffelov baade for Hæren og Flaaden, og man maa være den høitærede Minister taknemmelig for den Interesse og Opmærksomhed, han har vist for dette for den samlede Krigsmagt saa vigtige Spørgsmaal. Det er vistnok af Alle anerkjendt for at være ønskeligt som ogsaa meget berettiget, at de af Landets Børn, der kaldes til at tjene Fædrelandet, saavidt muligt ere de samme militære Straffelove undergivne, som det overhovedet er ønskeligt, at de 2 Grene af Forsvarsvæsenet saavidt mulig knyttes sammen, hvor dette lader sig gjøre uden Skade for nogen af Parterne. Med al Anerkjendelse af de Bestræbelser, der i enkelte Retninger ere gjorte for at udarbejde det foreliggende Lovforslag saaledes, at det kan omfatte den samlede Krigsmagt, forekommer det mig dog, at man med Hensyn til Hovedspørgsmaalet, nemlig det, som angaar selve Lovbogen, ikke har været saa heldig at overvinde de Banfælgeligheder, som stillede sig i Veien for en heldig Løsning af Spørgsmaalet. Ærede Medlemmer, som have læst Lovforslaget igjennem, ville jo have set, at det væsentlig falder i 2 Affnit, for det Første de 2 første Kapitler,

der omhandle, hvilke Personer og hvilke strafbare Handlinger den militære Straffelov angaar, og som desuden fastsætte Bestemmelserne for selve Straffemidlerne. Hvad disse 2 Kapitler angaar, tror jeg, at man i det Hele taget med Høilighed kan slutte sig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger; jeg tror, at man med Hensyn til Fastsættelsen af Straffemidlerne er gaaet frem med en saa stor Humanitet, som et rimeligt Hensyn til Disciplinen paa nogen Måde tillader. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Indholdet af de enkelte Paragrafer, undtagen hvad § 44 angaar, der omhandler Indførelsen af legemlig Tugt, og det ses jo, at man har troet at burde bibeholde denne Straf for Krigsflibene. Jeg er paa ingen Måde nogen Ven af legemlig Nærvelse, og jeg vil heller ikke ved denne Leilighed optræde som Forsvarer deraf; men man kan paa den anden Side heller ikke negte, at Forholdene ombord kunne være saaledes, at det for visse Individuers Bedkommende kan være vigtigt og ønskeligt, at man er i Besiddelse af et lovligt Middel til at tildele en exemplarisk Straf, hvilket ikke vilde være muligt med Fængselsstraffene alene, der paa Grund af Forholdene ombord altid maa være meget kortvarige. For Dvrigt tror jeg, at de Indskrænkninger og Betingelser, der ere opstillede i Lovforslaget for Anvendelsen af legemlig Tugt, ere saadanne, at man kan føle sig fuldkommen betrygget ligeoverfor en for hyppig Anvendelse og for Misbrug. Jeg skal endnu kun tilføie med Hensyn til denne Straf, at det forekommer mig, at de Forandringer, der ere foretagne ved denne § 44 i det andet Thing, ikke ere heldige. Der er nemlig gjort to Forandringer. For det Første er der borttaget en af de vigtigste Skranker, som er opstillet for denne Strafs Benyttelse, idet det nu vil være muligt at anvende legemlig Tugt som selvstændig Straf, hvad der strider mod den efter min Mening rigtige Tanke, at denne Straf kun bør komme til Anvendelse, naar de øvrige Straffemidler ere udtømte. Dernæst vil det efter den foretagne Forandring heller ikke være muligt at benytte legemlig Tugt i danske Farvande. Det forekommer mig imidlertid forunderligt og ikke ganske konsekvent,